

УХВАЛА

ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ ПЕРШОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лукіних Віталія Леонідовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 250, частини першої статті 251, частини першої статті 281, частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень“»

м. Київ
27 січня 2021 року
№ 19-1(І)/2021

Справа № 3-8/2021(10/21)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого, доповідача,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лукіних Віталія Леонідовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 250, частини першої статті 251, частини першої статті 281, частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового

розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень“» від 17 червня 2020 року № 720–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 47, ст. 408).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Лукіних В.Л. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини другої статті 250, частини першої статті 251, частини першої статті 281, частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), а також Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв’язку з прийняттям Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень“» від 17 червня 2020 року № 720–ІХ (далі – Закон).

Лукіних В.Л. вважає, що положення:

частини другої статті 250 Кодексу, згідно з якими при провадженні у справах про адміністративні правопорушення, передбачені статтями 172⁴–172⁹, 172⁹⁻² Кодексу, участь прокурора у розгляді справи судом є обов’язковою, не відповідають положенням пунктів 3, 4 частини другої статті 129 Конституції України;

частини першої статті 251 Кодексу, відповідно до яких доказами в справі про адміністративне правопорушення є дані протоколу про адміністративне правопорушення, не відповідають частинам першій, другій, третій статті 62 Конституції України;

частини першої статті 281 Кодексу, згідно з якими при розгляді колегіальним органом справи про адміністративне правопорушення ведеться

протокол, не відповідають положенням пункту 6 частини другої статті 129 Конституції України;

частини десятої статті 294 Кодексу, за якими постанова апеляційного суду є остаточною й оскарженню не підлягає, не відповідають положенням частини другої статті 3, статті 8, частини першої статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

На думку автора клопотання, Закон у цілому не відповідає частині п'ятій статті 94 Конституції України.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

Постановою Голосіївського районного суду міста Києва від 30 червня 2020 року, залишеною без змін постановою Київського апеляційного суду від 5 серпня 2020 року, Лукіних В.Л. визнано винним у вчиненні адміністративних правопорушень, передбачених статтею 124, частиною першою статті 130 Кодексу, та накладено на нього стягнення у вигляді штрафу в розмірі 10 200 грн з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік.

Верховний Суд у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду ухвалою від 5 листопада 2020 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Лукіних В.Л. на постанову Голосіївського районного суду міста Києва від 30 червня 2020 року та постанову Київського апеляційного суду від 5 серпня 2020 року.

На підтвердження своєї позиції щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу та Закону автор клопотання посилається на норми частини другої статті 3, статті 8, частини першої статті 58, статті 62, частини п'ятої статті 94, пунктів 3, 4, 6, 8 частини другої статті 129 Конституції України, Кодексу, Закон, положення Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, наводить рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини, судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77), а також якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (пункт 2 частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів свідчить, що в постанові Київського апеляційного суду від 5 серпня 2020 року положення частини другої статті 250, частини першої статті 281 Кодексу і Закон не застосовувалися, а в ухвалі Верховного Суду у складі колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду від 5 листопада 2020 року застосовувалися лише положення частини десятої статті 294 Кодексу.

Отже, в частині оспорювання положень частини другої статті 250, частини першої статті 281 Кодексу і Закону Лукіних В.Л. не є суб'єктом права на конституційну скаргу.

У частині оспорювання положень частини першої статті 251 Кодексу конституційну скаргу подано поза межами встановленого пунктом 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ строку звернення до Конституційного Суду України.

Крім того, стверджуючи про неконституційність положень частини десятої статті 294 Кодексу, Лукіних В.Л. не зазначає, яке з гарантованих Конституцією України прав людини зазнало порушення внаслідок застосування Верховним Судом в його справі положень частини десятої статті 294 Кодексу, а також не наводить аргументів щодо неконституційності цих положень Кодексу.

Зміст конституційної скарги зводиться до висловлення автором клопотання незгоди із відсутністю можливості касаційного оскарження постанов апеляційного суду у справах про адміністративні правопорушення та застосуванням Верховним Судом положень частини десятої статті 294 Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 56, пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 1, 4 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом, неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лукіних Віталія Леонідовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини другої статті 250, частини першої статті 251, частини першої статті 281, частини десятої статті 294 Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень“» від 17 червня 2020 року № 720–ІХ на підставі пунктів 1, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**